

Autoreferat

1. Dr Andrzej Ładomirski

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne

- Dyplom magistra sztuki, Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, 2002
- Stopień doktora sztuk muzycznych na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej: *Sonata na skrzypce i fortepian. Rozwój formy. Problemy interpretacyjne i wykonawcze. Wybrane utwory.*, Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, 2007

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych

- 2002-obecnie – Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
- 2006-obecnie – Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):

a. autorzy i tytuły dzieł:

Płyta CD: Koncerty skrzypcowe dla dzieci cz. 3

Wydawnictwo: DUX Recording Producers nr DUX 0945

Reżyser nagrania: Marcin Domżał, Jacek Wawro

Płyta nagrana wraz z pianistką Moniką Kruk w dniach 16-19 grudnia 2012 roku, w Dworku Fryderyka Chopina w Dusznikach-Zdroju

Utwory znajdujące się na płycie:

1. **Anatol Komarowski:** Koncert nr 2

- Allegro giocoso – Allegro – Moderato*
- Andante – Doppio movimento – Tempo I*
- Allegro molto – Presto*

2. **Karel Krejčí:** Concertino Si Minore

- Allegro*
- Andante*
- Allegro*

3. **Adolf Hüber:** Concertino F-dur op. 7
Allegro – meno mosso e tranquillo – Tempo I
4. **Anatol Komarowski:** Concertino G-dur
5. **Aleksander Jańszynow:** Concertino w stylu rosyjskim op. 35
(opr. partii skrzypiec: Aleksander Lewandowski)
Allegro moderato – Poco meno mosso – Allegro vivace
6. **Hans Sitt:** Concertino op. 93
 - I. *Allegro moderato*
 - II. *Andante*
 - III. *Allegretto*
7. **Grażyna Bacewicz:** Concertino G-dur
 - I. *Allegro moderato*
 - II. *Romance. Andante*
 - III. *Finale. Vivace*
8. **Fryderyk Seitz:** Koncert uczniowski G-dur op. 13
 - I. *Allegro non troppo*
 - II. *Adagio (Andante)*
 - III. *Allegretto moderato*

b. cele artystyczne wyżej wymienionych prac:

Podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego jest wydana przez wydawnictwo DUX Recording Producers płyta CD, zatytułowana *Koncerty skrzypcowe dla dzieci cz. 3*. Jest to kontynuacja cyklu edukacyjnego wydawnictwa DUX, przeznaczonego dla uczniów szkół muzycznych I stopnia. Płyta zawiera 8 utworów, które są zawarte w programach nauczania początkowych klas skrzypiec szkoły podstawowej. Wszystkie utwory, niezależnie od pierwotnej wersji kompozytora, nagrane zostały w wersji na skrzypce i fortepian – wersji zawsze wykonywanej przez młodych adeptów sztuki skrzypcowej. Czas trwania płyty – 56'38".

Celem niniejszego przedsięwzięcia jest poszerzenie istniejącej oferty edukacyjnej o nagranie utworów pedagogicznych łączące aspekty dydaktyczne (precyzja wykonania, wierność z materiałem nutowym, niezbyt szybkie tempa, osiągalne dla ucznia) z walorami artystycznymi i entuzjazmem muzykowania estradowego. Płyta jest kontynuacją serii wydawnictwa DUX. W poprzednich częściach znajdują się nagrania

takich mistrzów jak Tadeusz Gadzina, Bartłomiej Nizioł, Jan Stanienda czy Krzysztof Podejko.

Kwestia edukacji muzycznej najmłodszych była dla mnie niezwykle istotna od wielu lat. W roku 2008, wraz z Dziekanem Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, prof. Urszulą Marciniak-Mazur stworzyliśmy Letnie Warsztaty Smyczkowe w Dusznikach-Zdroju – wakacyjny kurs dla dzieci i młodzieży grających na instrumentach smyczkowych. Naszym założeniem było stworzenie warsztatów dla wszystkich grup wiekowych. I choć większość uczestników stanowili uczniowie szkół ponadgimnazjalnych i studenci, to na pięciu edycjach kursu nie brakowało również najmłodszych.

Od ponad dziesięciu lat wykładam na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej we Wrocławiu, prowadząc również studentów uczących się w trybie niestacjonarnym. Wielu z nich dysponuje bogatym dorobkiem nauczycielskim. Rozmowy z nimi, a także z uczestnikami warsztatów i kursów przeze mnie prowadzonych, zwróciły moją uwagę na niewystarczającą ilość nagrań literatury pedagogicznej. Nauczyciele również wielokrotnie podkreślali niedostosowanie istniejących nagrań, do wymagań ucznia klas początkowych. Dlatego w mojej głowie powstała myśl o nagraniu tych utworów, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów istotnych dla planowanego odbiorcy, czyli dziecka. A więc od początku założyłem, że koncerty muszą być nagrane z towarzyszeniem fortepianu, gdyż dostęp początkujących skrzypków do wykonań z orkiestrą jest minimalny, jeśli nie zerowy. Również kwestia tempa wykonań, artykulacji, aplikatury czy smyczkowania musiała być dostosowana do możliwości technicznych dziecka. Jednocześnie pragnąłem znaleźć odpowiedni balans pomiędzy wymogami estetyki muzycznej, a technikami dostępnymi dla uczniów. Tak aby nagranie nie było jedynie suchym „podkładem” do naśladowania, ale by mogło być inspiracją dla młodych skrzypków.

Już w roku 2011 podjąłem pierwsze działania w celu nagrania utworów pedagogicznych. Pierwszym celem stało się zdobycie funduszy, koniecznych do zrealizowania projektu. Jednocześnie zacząłem zastanawiać się nad wyborem dzieł, które znajdują się na płycie. Opierając się o dostępne mi programy nauczania dla szkół pierwszego stopnia podjąłem decyzję o nagraniu koncertów skrzypcowych – formy najbardziej popisowej, spośród repertuaru dziecięcego.

Na początku roku akademickiego 2012/2013 otrzymałem informację, iż mój wniosek został rozpatrzony pozytywnie i otrzymałem dofinansowanie przedstawianego projektu. Od tego momentu prace nad przygotowaniem płyty wydatnie przyspieszyły.

Najpierw dokonałem ostatecznego wyboru utworów. Zdecydowałem się wykonać koncerty, które miały stosunkowo najmniej dostępnych nagrań, a jednocześnie były grane przez dużą liczbę uczniów. Wybór ośmiu utworów okazał się być w ostateczności nieco za mały czasowo. W pierwszych przymiarkach grałem koncerty w nieco wolniejszych tempach, co spowodowało, iż uznałem że wybrane utwory zapełnią całość nagrania. Dużo później, w trakcie montażu materiału okazało się, że mogłem pozwolić sobie na rejestrację jeszcze jednego, albo dwóch koncertów.

Z Małgorzatą Polańską i Lechem Tołwińskim – właścicielami firmy DUX Recording Producers współpracowałem już wielokrotnie i wysoko cenię ich profesjonalizm i zaangażowanie podczas pracy nad nagraniem. Dlatego niezmiernie ucieszył mnie fakt, iż podjęli się oni również nagrania i produkcji mojej płyty. Tym bardziej, że firma DUX była producentem serii dwóch płyt z koncertami skrzypcowymi dla dzieci, wydanych blisko dziesięć lat wcześniej, które były dla mnie wzorem i których popularność utwierdziła mnie w przekonaniu o konieczności takiej realizacji. W toku rozmów ustaliliśmy, że obecna płyta będzie kontynuacją serii.

Następną kwestią stał się wybór pianisty. Zaproponowałem współpracę Monice Kruk – absolwentce Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie fortepianu Michała Szczepańskiego i kameralistyki Magdaleny Blum-Rak. Wspólnie rozpoczęliśmy próby do projektu.

Wybór miejsca nagrania również był nieprzypadkowy. Dworek Fryderyka Chopina w Dusznikach-Zdroju jest niesamowitym miejscem, w którym występowało wielu najwybitniejszych artystów XIX i XX wieku. Poczynając od Fryderyka Chopina i Felixa Mendelssohna-Bartholdy'ego, a kończąc na wybitnych osobowościach goszczących na scenie Dworku każdego roku. Od blisko siedemdziesięciu lat odbywają się tutaj nieprzerwanie Międzynarodowe Festiwale Chopinowskie, przyciągające na estradę dusznicką najwybitniejszych mistrzów. Sala dworku jest też znakomitym miejscem do nagrań. Oprócz świetnych walorów akustycznych, doskonałego fortepianu oraz idealnej ciszy wokoło, posiada też znakomity klimat i atmosferę, sprzyjające kreowaniu sztuki.

Z miejscem tym jestem blisko związany od kilku lat. Od roku 2008 organizowałem w Dusznikach-Zdroju Letnie Warsztaty Smyczkowe. W tym samym czasie

współtworzyłem dwa festiwale muzyczne, tam się odbywające, których dyrektorem artystycznym jestem do dziś.

Płyte otwiera nagranie Koncertu nr 2 Anatola Komarowskiego. Ten trzyczęściowy utwór jest jednym z pierwszych dzieł, z jakimi przychodzi się zmagać młodym adeptom sztuki skrzypcowej. Prosta budowa formalna, połączona z piękną i bogatą harmoniką i melodyką powodują, że jest to utwór chętnie wykonywany przez uczniów. Z pedagogicznego punktu widzenia zawiera on bardzo wiele elementów, rozwijających technikę prawej i lewej ręki, a także umiejętność kształtowania zróżnicowanych nastrojów. Pomimo dość prostej warstwy technicznej, zawiera ogrom elementów wirtuozowskich, rozwijających osobowość sceniczną już od najmłodszych lat.

Jako drugi utwór wybrałem Concertino Karela Krejčí'ego. To dzieło czeskiego kompozytora, napisane w latach sześćdziesiątych dwudziestego wieku zawiera ogromny ładunek emocjonalny, który w połączeniu z minimalnymi wymaganiami technicznymi decyduje o atrakcyjności utworu. Ogromny wpływ ma na to bogata partia akompaniamentu fortepianu. Melodyka nacechowana jest śpiewnością i rzewnością, tak charakterystycznymi dla muzyki słowiańskiej. Trzecia część to skoczna, taneczna stylizacja muzyki ludowej, naładowana pozytywną energią. Utwór ten nie jest tak popularny, jak pozostałe dzieła zarejestrowane na płycie, dlatego zdecydowałem, iż należy przedstawić go szerokiej publiczności. Mam nadzieję że przyczyni się to do popularyzacji tej niezwykle cennej kompozycji.

Concertino Adolfa Hübnera to kolejny z kanonu utworów dla początkujących skrzypków. Jest on nieco bardziej wymagający technicznie od poprzednich. Bogactwo środków technicznych i melodyczno-rytmicznych decydują o atrakcyjności i przyjemnym odbiorze tego dzieła.

Kolejne Concertino, tym razem Anatola Komarowskiego to utwór od którego wielu skrzypków zaczyna swe kroki estradowe. Utwór bardzo prosty technicznie, o przejrzystej budowie, co powoduje że jest lubiany i chętnie wykonywany przez najmłodszych.

Aleksander Jańszynow zawarł w swym Concertino w stylu rosyjskim szereg znanych melodii ludowych, opracowanych wariacyjnie. Utwór znakomicie przedstawia słuchaczowi bogactwo i zróżnicowanie muzyki rosyjskiej. Duża ilość problemów technicznych i przemyślane ich ułożenie powodują iż jest to niezwykle cenna pozycja

pedagogiczna. Do tego utworu mam również osobisty sentyment, gdyż był to jeden z pierwszych koncertów wykonanych przeze mnie u progu mojej drogi skrzypcowej.

Dzieło Hansa Sitta jest chyba najbardziej obszerne czasowo z wybranych. Jest to koncert o bardziej poważnej i jednorodnej melodyce, w mniejszym stopniu wykorzystujący elementy wirtuozowskie. Duża jednorodność melodyczno-rytmiczna powoduje, iż jest on jednocześnie doskonałym materiałem pedagogicznym, umożliwiającym uczniowi ćwiczenie intonacji i prawidłowego układu lewej ręki, w motywach powtarzających się na różnych wysokościach.

Na zakończenie płyty wybrałem dwa wirtuozowskie arcydzieła, łączące wymagania stawiane utworom wykonywanym na estradzie z aspektami pedagogicznymi. Pierwszy z nich, to Concertino G-dur Grażyny Bacewicz. Utwór polskiej kompozytorki mimo swych małych rozmiarów, zawiera w sobie ogromny ładunek emocji i niezwykle wyraziście pokazuje styl Grażyny Bacewicz. Nagromadzenie ozdobników, figuracji, konieczność naprzemiennego stosowania wąskich i szerokich chwytów, a także harmonia będąca swoistą wizytówką kompozytorki, stawiają wykonawcy duże wymagania techniczne. Mistrzowsko zastosowane bogactwo środków technicznych, artykulacyjnych i dynamicznych, czynią z dzieła znakomity materiał zarówno do nauki, jak i do popisów estradowych.

Ostatni utwór – Koncert uczniowski G-dur op. 13 Fryderyka Seitz'a to perełka literatury skrzypcowej. Znane i dostępne są nagrania najwybitniejszych skrzypków, którzy grają to wirtuozowskie dzieło. Wykonania te w dużej mierze realizowane są z towarzyszeniem orkiestry. Również aplikatura często bywa odmienna od oryginalnej (koncert napisany został jako „koncert w I pozycji”). Zdecydowałem się zmierzyć z tym dziełem, mając na uwadze planowanych odbiorców mojego nagrania – młodych skrzypków. Stąd nagranie wersji z fortepianem, oraz dobór aplikatury i tempa wykonania do możliwości uczniów.

Nagrywając wszystkie utwory starałem się zwracać szczególną uwagę na aspekty pedagogiczne. Palcowanie dobrane zostało z uwzględnieniem możliwości młodych skrzypków. Nastrecało to wiele problemów, gdyż w wielu przypadkach użycie aplikatury dostępnej dla dorosłego skrzypka znacznie ułatwiłoby osiągnięcie zamierzonego efektu brzmieniowego.

Płyta od momentu ukazania zbiera pozytywne recenzje uczniów i nauczycieli, którzy się z nią zapoznali.

Pragnę kontynuować pracę nad nagraniami utworów pedagogicznych dla najmłodszych. Obecnie opracowuję i przygotowuję do nagrania etiudy uczniowskie, których nagrań w zasadzie nie ma wcale.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych

Aspekty pedagogiczne zawsze stanowiły znaczący procent mojej działalności. Już podczas pracy nad rozprawą doktorską podjąłem pracę w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu. W ciągu ośmiu lat pracy moi uczniowie zdobyli szereg nagród na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach skrzypcowych, a wielu spośród moich absolwentów kontynuowało naukę na uczelniach wyższych w kraju i zagranicą.

Oprócz działalności pedagogicznej prowadzę stale dość bogate życie koncertowe.

Po ukończeniu doktoratu dużo czasu i zaangażowania poświęciłem grze w zespołach kameralnych – szczególnie w Karol Lipiński Ensemble – zespole, który stworzyłem wraz z przyjaciółmi – Pedagogami Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Z zespołem tym, na przestrzeni kilku lat, odbyliśmy szereg koncertów występując zarówno w wielkich salach koncertowych, jak i w miejscach wydawać by się mogło „nieprzystosowanych” do występów. Nasze koncerty zawsze spotykały się z gorącym przyjęciem.

Ważnym wydarzeniem było dla mnie zaproszenie jesienią 2008 na tournée koncertowe Wiener Belvedere Quartet do Japonii. Szereg koncertów ze wspaniałymi muzykami, występy w znakomitych salach Kraju Kwitnącej Wiśni były dla mnie niezapomnianym przeżyciem. Zaowocowały także dużą liczbą znajomości i przyjaźni trwających do dziś.

Rok 2010 – Rok Fryderyka Chopina – to znów wspaniałe przeżycia związane z występami z Karol Lipiński Ensemble, z którym kilkunastokrotnie wykonaliśmy, opracowane przez Miroslawa Gąsieńca, Walce, Nokturny i Mazurki wybitnego polskiego kompozytora. Geniusz Chopina, w opracowaniu na trio fortepianowe okazał się być niezwykle przystępnym dla publiczności. Występy były znakomicie przyjmowane przez słuchaczy, a także pozytywnie recenzowane przez krytyków muzycznych.

Kolejnym aspektem mojej działalności, niezwykle ważnym i lubianym przeze mnie jest działalność organizacyjna. Zawsze lubiłem i dobrze się odnajdowałem w tego typu pracach. Już od czasów studenckich, a nawet szkolnych, miałem na swoim koncie udział w przygotowaniach różnego rodzaju wydarzeń, koncertów.

Wiosną 2008 roku, wraz z prof. AM Urszulą Marciniak-Mazur postanowiliśmy stworzyć Letnie Warsztaty Smyczkowe w Dusznikach-Zdroju. Kilkudziesięcioletnia tradycja kursów muzycznych w Dusznikach-Zdroju stała się inspiracją dla idei, aby obok fortepianów, głosów i instrumentów dętych znalazło się tam też miejsce dla instrumentów smyczkowych. Podjąłem się zająć stroną organizacyjną przedsięwzięcia. Pierwsze Warsztaty cieszyły się dużą popularnością, udział w nich wzięło ponad 80 uczestników. Dzięki organizacji Warsztatów rozwinąłem wiele umiejętności, wcześniej nie wykorzystywanych przeze mnie w tak dużym stopniu.

Kiedy przygotowywałem drugą edycję Letnich Warsztatów Smyczkowych, otrzymałem propozycję stworzenia festiwalu muzycznego, który odbywałby się w Dworku Chopina podczas weekendu majowego. W ten sposób narodził się pomysł i powstała pierwsza edycja Międzynarodowego Festiwalu Muzyka Epok w Dusznikach-Zdroju – festiwalu, który od sześciu już lat zajmuje ważne miejsce w kalendarzu wydarzeń artystycznych.

Trzy lata później, będąc coraz bardziej związanym z Dusznikami, postanowiłem uhonorować postać Felixa Mendelssohna-Bartholdy'ego – wielkiego kompozytora, który występował i przebywał w Dusznikach-Zdroju więcej razy niż Fryderyk Chopin. I tylko powojenna polityka polska winna była prawie całkowitemu zapomnieniu tego faktu. Jesienią 2011 odbyła się pierwsza edycja Międzynarodowego Festiwalu im. Felixa Mendelssohna w Dusznikach-Zdroju, którego dyrektorem artystycznym jestem do dzisiaj.

Działając od lat na rzecz rozwoju edukacji artystycznej pełnię także funkcję eksperta CEA, biorąc udział m.in. w konsultacjach metodycznych, pracach jury przesłuchań makroregionalnych. W roku 2013 pracowałem w komisjach eksperckich przygotowujących reformę szkolnictwa artystycznego.

W lutym 2014 zorganizowałem Sympozjum Metodyczne *Nauczanie początkowe gry na instrumentach strunowych*. Trzydniowe spotkanie, któremu patronował Dyrektor Centrum Edukacji Artystycznej zgromadziło blisko 250 uczestników – osób zainteresowanych nowymi trendami w edukacji muzycznej. W nadchodzącym roku akademickim planowana jest kolejna edycja Sympozjum, a także bliźniacze sympozjum, dotyczące problematyki nauczania gry na instrumentach dętych, którego stroną organizacyjną również będę się zajmować.

Nakładem wydawnictwa *drukuj.eu* ukazuje się właśnie książka *Jak uczyć gry na skrzypcach* Viktora Grigoriewicza Waltera, którą współtłumaczyłem i redagowałem wraz z ad. Viktorem Kuznetsovem.

W moich planach naukowych i artystycznych na najbliższe lata pragnę kontynuować dotychczas prowadzoną działalność. Koncerty jako solista i kameralista dają mi zawsze wiele radości i są źródłem inspiracji do dalszych działań. Działalność edukacyjna daje mi szansę rozwoju moich umiejętności, a sukcesy moich wychowanków są bodźcem do dalszej intensywniej pracy.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized first name followed by a surname, written in a cursive script.